

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓๕ (พ.ศ. ๒๕๔๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔ และมาตรา ๑๒๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความใน (๒) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๑๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๕ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) โลหะดีบุก ปริมาณเกินสองกิโลกรัม”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

วัฒนา เมืองสุข

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๑๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๕ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้กำหนดให้โลหะดีบุกผสมเป็นแร่ที่อยู่ในความควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักร แต่โดยที่ปัจจุบันมีการผลิตโลหะดีบุกผสมน้อยลง ทำให้ไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมภายในประเทศ และไม่มีควมจำเป็นในการควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักร ซึ่งโลหะดีบุกผสมอีกต่อไป สมควรยกเลิกการควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งโลหะดีบุกผสมดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้